

Numer **39**

(502) 21 listopada 2010

Koszt druku **2 zł**

CHRYSTUS KRÓLEM

Pracownia Parafii p.w. Chrystusa Króla w Jarosławiu

ISSN 1508-8642

www.chrystuskrol.com
email: poczta@chrystuskrol.com

Zapraszamy na koncerty z okazji Odpustu parafialnego

Wiktoria Wach

Ania Chrzanowska

Kasia Kulpaczyńska

21 XI g. 17.00

Solistki Studia AGA Centrum Kulturalnego w Przemyślu

Program koncertu w kościele - niedziela 21 listopada:

1. „Modlitwa ziarnka piasku” – słowa: Adriana Szymańska, muzyka: Jacek Marcińczak
2. „Hallelujah” – Leonard Cohen
3. „Ave Maria Jasnogórska” – z rep. Mietka Szczesniaka

4. „Modlitwa” – słowa: Krzysztof Różycki, muzyka: Jacek Marcińczak
5. „List do Boga”
6. „Na drugi brzeg” – z rep. „Arki Noego”
7. „Oczyszczenie” – z rep. Magdy Anioł
8. „Twoja miłość” – z rep. Mietka Szczesniaka

Koncert
w kościele

wstęp wolny

Wirtuozi z Białorusi

Aleksander Szugajew (akordeon guzikowy)
Olga Grigorenko (cymbały)

27 XI godz. 16.00

Uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata

W tę ostatnią niedzielę roku kościelnego liturgia kieruje nasz wzrok ku zwycięskiemu Chrystusowi, który przez krzyż i mękę swoją pokonał szatana, wszelkie zło i śmierć. Jest On królem, który chociaż nigdy nie miał własnego państwa, to jednak przez 2000 lat łączy ludzi wszystkich czasów i narodów. Dzisiejsze czytania biblijne przedstawiają nam Chrystusa – Syna Człowieczego, jako Pana i Króla pełnego chwały, który przychodzi, aby zakręlować nad światem. On jest Alfą i Omegą, tym Który jest, Który był i Który przychodzi. Kiedy bliżej przyjrzymy się naszemu Królowi i porównamy Go z królami i hierarchami tego świata, dojdziemy do wniosku, że znacznie się od nich różni. Nasz Król rodzi się w ubogiej stajni, a nie na dworze królewskim. O Jego narodzeniu dowiadujemy się najpierw u bodej pastersze, a nie wielcy tego świata. Jako Król wjeżdża do Jerozolimy na zwykłym osiołku, a nie w pięknym orszaku. Jezus jest Królem cichym i pokornym, Królem odrzuconym i wysmianym, Królem osądzonym i skazanym na śmierć. Jakże dziwny to Król w cierniowej koronie, szkarłatnym płaszczu i z trzciną w ręku... Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam rozmowę Jezusa z Piłatem. Piłat sądzi Jezusa i pyta Go czy rzeczywiście jest Królem, jak donieśli mu Żydzi. Jezus odpowiada: „Tak, Jestem Królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, aby dać świadectwo prawdzie”. To bardzo ważne słowa dla nas wszystkich! Kto przyjmie i pokocha tego Króla, nauczy się w Jego królestwie służyć, a nie panować, nauczy się żyć w prawdzie – bo Jego królestwo nie jest z tego świata. Dziś, niestety, wielu jest takich wśród nas, którzy zapomnieli o tym, że wła-

da, którą posiadają jest właśnie po to, aby służyć innym z miłością. Nasz Król to Król wysmiany i wyszydzony na krzyżu. Sztydził z Niego członkowie wysokiej rady: „Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym”. Drwili z Niego żołnierze: „Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie” (Łk 23,37). Szyderczy był także napis umieszczony nad Jego głową: „To jest Król Żydowski” (Łk 23,38). Jezusowi urażył jeden ze złoczyńców, który

z Nim był ukrzyżowany: „Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas”. Wreszcie śmierć Jezusa na krzyżu – szczególny rodzaj wyszydzenia. Jezus aż po krzyż służył Ojcu i braciom. Nam też pozostawił swoje słowa: „Kto chce pójść za Mną, niech weźmie swój krzyż i niech mnie naśladuje”. Służba ziemskiemu królowi to pełnienie jego woli, a w przypadku Jezusa tą wolą jest właśnie zachęta, byśmy Go każdego dnia naśladowali, nawet gdy przyjdzie nam za to zapłacić najwyższą cenę. Służyć Bogu przez codzienną modlitwę, udział w niedzielnej Eucharystii i sakramentach – tego nie może

zabraknąć w życiu każdego z nas. I służyć braciom – przez życie w prawdzie, szczerości, życzliwości, a nade wszystko przez pomoc bliźniemu, szczególnie najbardziej potrzebującemu. Wszystko co czynimy, mamy czynić z miłości do Boga i bliźniego. Chrystus to Król, który przez cierpienie i krzyż nas zbawił. Przez nasze cierpienia i my możemy zbawiać siebie i innych, ofiarując za nich nasze choroby, słabości, bóle. Dziś żyjemy w świecie, w którym taki Król jak Jezus jest dla wielu niewygodny. W imię wygody często współczesny świat chce odrzucić tego Króla pozbawienia Go władzy nad naszym życiem i sercem. Konsekwencje takiej postawy są widoczne na każdym kroku. Powoli królem staje się pieniądz, telewizja, komputer i inne rozrywki. Pozostaje jednak pytanie: czy naprawdę warto? Chrystus jest Tym, który przynosi prawdę i wzywa nas byśmy i my żyli nią na co dzień. Proponuje nam drogę prawdy – drogę, która nie jest łatwa, popularna, czy atrakcyjna. Często może to być dla nas droga Krzyża, droga trudna i wymagająca. Jest to jednak jedyna droga do spotkania się z Bogiem w wieczności. Jeśli dołączymy się do królewskiego orszaku Chrystusa Króla, On jeden zaprowadzi nas do szczęścia wiecznego, do zbawienia i poznania Prawdy. Tylko ten wyszydzony Król jest nadzieją dla świata, a w szczególności dla nas wierzących. Którą drogą w życiu pójdziemy? To zależy tylko i wyłącznie ode mnie i od ciebie. Tak więc – Królowi wieków, Nieśmiertelnemu, Niewidzialnemu, Bogu samemu, niech będzie za wszystko cześć i chwała na wieki wieków.

Ks. Tomasz Czechowski

XXXIII NIEDZIELA ZWYKŁA

I CZYTANIE: 2 Sm 5,1-3

Namaszczenie Dawida na króla

REFREN PSALMU: Idźmy z radością na spotkanie Pana.

II CZYTANIE: Kol 1,12-20

Bóg przeniósł nas do królestwa swojego Syna

EWANGELIA: Łk 23,35-43

Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa

Gdy ukrzyżowano Jezusa, lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wysokiej Rady drwiąco mówili: „Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym”. Sztydził z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: „Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie”. Był także nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: „To jest król żydowski”. Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urażył Mu: „Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas”. Lecz drugi, karcąc go, rzekł: „Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił”. I dodał: „Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa”. Jezus mu odpowiedział: „Zaprawdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju”.

Kalendarz wydarzeń

**RÓŻANIEC
Z WYPOMINKAMI**
w kościele
codziennie g. 17.15
w środy i niedziele g. 17.00

27.XI. G. 16.00

KONCERT

Aleksander Szugajew
(akordeon guzikowy)
Olga Grigorenko
(cymbały)

11. XII. G. 10.00

Festiwal Kolęd w Będzinie
- Eliminacje w KCK

Odpust

To darowanie przez Boga kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy w sakramencie pokuty. Rozróżnia się odpust: zupełny i częstkowy.

Odpust zupełny

uwalnia od kary doczesnej należnej za grzechy w całości.

Odpust częstkowy

uwalnia od kary doczesnej należnej za grzechy w części, jest oznaczany bez określania dni lub lat. Kryterium miary tego odpustu stanowi wysiłek i gorliwość, z jaką ktoś wykonuje dzieło obdarzone odpustem częstkowym.

Jak pomóc zmarłym ?

1. Ofiarowanie w ich intencji Mszy św. i Komunii św.
2. Przebaczenie zmarłemu wszystkiego, czym wobec nas zawinił.
3. Post, jałmużna, ofiarowane odpusty.
4. Modlitwa, w tym modlitwa wypominek.

Wszystko, co podejmujemy z myślą o zmarłych, powinniśmy zanurzać w odkupieńczej ofierze Chrystusa, bo tylko wtedy możemy ufać, że nasza modlitwa i ofiara będą dla nich pomocne. Ważne są kwiaty, znicze, troska o groby. One ocalają pamięć, przypominają o celu ludzkich dążeń, scalają rodzinę, przypominają wspólne dzieciństwo. To jednak za mało. „Życie ludzkie zmienia się, ale się nie kończy” - słyszymy w prefacji podczas Mszy św. żałobnej. Wiara w „świętych obcowanie” stwarza jedyną w swoim rodzaju okazję, by pomóc naszym zmarłym w osiągnięciu pełni zbawienia. Materia ma tutaj niewielkie znaczenie. Najważniejsze są dary duchowe, które możemy im ofiarować, pokuta, dzięki której nie tylko zostanie skrócony czas cierpienia w czyśćcu, ale też dokona się nasze nawrócenie.

ks. PS

ODPUSTY - niedoceniony skarb

Boża amnestia

Jak zatem wyjaśnić istotę odpustu? Jego otrzymanie nie jest odpuszczeniem grzechu. Dokonuje się ono wcześniej w sakramencie pokuty i jest koniecznym warunkiem jego uzyskania. Odpust jest darowaniem doczesnej kary za grzechy, czyli usunięciem skutków zła, popełnionego w przeszłości, a dzisiaj ciągle dających o sobie znać. Można go otrzymać dla siebie, może być też ofiarowany za osobę zmarłą. Kodeks prawa kanonicznego dokonuje rozróżnienia na odpust zupełny i częściowy, w zależności od tego, czy uwalnia on od kary doczesnej należnej za grzechy w części lub w całości (kan. 993). Dokument „*Indulgentium doctrina*” doprecyzowuje definicję odpustu częściowego. Kryterium jego miary stanowi wysiłek i gorliwość, z jaką pragnący go otrzymać wykonuje dzieło, do którego odpust jest przypisany. Im są one większe, tym darowanie kar również będzie miało szerszy zakres (pełny wykaz 70 odpustów częściowych można znaleźć w „Wykazie odpustów”, w: *Posoborowe prawodawstwo kościelne*, t. IX, z. 3). Warto też pamiętać, że odpust zupełny bądź częściowy możemy uzyskać nie tylko 1 listopada i w oktawie uroczystości Wszystkich Świętych (ewentualnie w inne wyznaczone dni), ale w każdej chwili życia, przy założeniu, że zostaną spełnione określone prawem warunki.

Przykłady: adoracja Najświęt-

szego Sakramentu przez przynajmniej pół godziny, uczestnictwo w rekolekcjach trwających przynajmniej trzy dni, za odmówienie Różańca w kościele bądź publicznej kaplicy, w rodzinie, wspólnocie, odprawienie w kościele nabożeństwa Drogi Krzyżowej itd. Kodeks prawa kanonicznego wymienia predyspozycje, jakie są konieczne, by odpust uzyskać: może zostać nim obdarowana osoba ochrzczona, nieekskomunikowana, będąca w stanie łaski uświęcającej, mająca wewnętrzną intencję uzyskania odpustu, która wypełni nakazane prawem czynności (kan. 996). Warto też pamiętać o ogólnych warunkach uzyskania odpustu częściowego. Są to m.in.: pokorne i ufne wzniesienie myśli do Boga podczas pracy, wypoczynku, potwierdzone np. aktem strzelistym; pomoc potrzebującym motywowana wiarą; dobrowolne umartwienie, odmówienie sobie czegoś godziwego, motywowane miłością nadprzyrodzoną; złożenie świadectwa wiary wyrażone wobec innych w szczególnych okolicznościach życia (np. w kontekście ataku na Kościół, Papieża). Odpust częściowy jest też przypisany czynności odmówienia wielu znanych modlitw, np. „Anioł Pański”, modlitwy św. Bernarda, litanii do Matki Bożej czy Najświętszego Serca Jezusa. Można go uzyskać również za pobożne wykonanie znaku krzyża.

Kto, jak i za co karze?

Jak rozumieć określenie „kara za grzechy”? Każdy grzech, nawet najbardziej ukryty, w jakimś

stopniu zawsze niszczy relacje międzyludzkie. Taka jest jego natura. Sprawia, że brat czy siostra cierpią, niszczona jest wspólnota wiary. Nie jest tego w stanie naprawić nawet sakrament pokuty. Grzechu już nie ma (zostaje przebaczony), ale pozostają jego skutki. Ta niemożność boli - trudno być szczęśliwym, widząc, jak świat wokół się sypie z powodu mojej lekkomyślności. Po ludzku nie da się tego odwrócić. Analogicznie: taka sama świadomość ciężaru win dotyka osób, które są w czyścicu. Widzą, jak skutki popełnionych przez nie grzechów niszczą innych, mają przed sobą pełny obraz zniszczeń, nie jednak już nie mogą zrobić (por. przypowieść o bogaczu i łazarzu, Łk 16, 19-31). To bardzo boli. W odpuscie Bóg poprzez Kościół bierze na siebie naprawę zła, które jest skutkiem ludzkiego grzechu. Obrazowo przedstawia ją przypowieść o synu marnotrawnym. Ojciec wyprawia ucztę, aby pojednać zwaśnionych ze sobą synów, tj. zniwelować skutki rozdarcia, jakie się dokonało. Jego konkretnym wymiarem był gniew starszego dziecka. Można powiedzieć, że grzech odbił się rykoszetem na sprawiedliwym, wiernym synu. Gdyby nie zdecydowana postawa ojca (którego przecież decyzja lekkomyślnego dziecka dotknęła najboleśniej), być może doszłoby do eskalacji braterskiego konfliktu. Szukanie li tylko ludzkiej sprawiedliwości - wedle panujących zasad mieli do tego prawo: syn wziął już należną część majątku - nakręciłoby spiralę złości. Zło zaczęłoby zbierać swoje smutne żniwo. Przeba-

czając winę i darowując karę, ojciec zdecydowanie wkracza w życie obu z nich, kreśląc nowy początek wzajemnych relacji. Dla młodszego oznacza to początek nowego życia, dla starszego jest lekcją najczystszej miłości. Tak właśnie działa Pan Bóg. Kościołowi przypadł w udziale przywilej towarzyszenia Stwórcy w procesie wewnętrznego uzdrawiania zranionych ludzkich relacji.

Boży depozyt

Rodzi się jednak pytanie: skąd wzięła się idea odpustów? Co mają z nimi wspólnego święci? Kto dał Kościołowi prawo określania warunków ich otrzymania? Wreszcie: w jaki sposób wypełnia się niebieski skarbiec, który w określonych sytuacjach może zostać otwarty? Można to wyjaśnić za pomocą obrazów. W rodzinie ludzkiej dziedziczy się majątek, nazwisko, zasługi. Nie ma już przodków, rodziców, ale ich pamięć nobilituje kolejne pokolenia, wpisuje w określony kontekst historyczny czy społeczny. Potomni korzystają z ich dobrej opinii, pamięci, dokonań. Zanurzeni są w ich dziedzictwie. Przez analogię: także Kościół jest jedną, wielką rodziną. Pamięć tych, którzy byli przed nami, trwa nieprzerwanie. Wielu z nich pozostawiło po sobie dobro, świętość - to kapitał, który w tylko Bogu znany sposób bezpiecznie został zdeponowany. Kościół, na mocy władzy, jaką uzyskał od Chrystusa, tym skarbcem zarządza - także sta-

dokończenie na str. 5

ODPUSTY - niedoceniony skarb

dokończenie ze str. 4

wia warunki, pod jakimi może on zostać otwarty. W Jezusie Chrystusie wszyscy staliśmy się dla siebie braćmi, możliwe jest zatem wzajemne wspomaganie się osób dążących do zbawienia, wzajemne „dźwiganie swoich ciężarów” (por. Gal 6, 2) - jak wyznajemy w Credo: świętych obcowanie. Dokonuje się wymiana duchowych darów: ci, którzy są w nie ubodzy, mogą zostać obdarowani przez tych, którzy w innym miejscu i czasie zyskali je w nadmiarze poprzez swoje pełne miłości i świętości życie. To dzięki temu kapitałowi mogą zostać darowane kary za grzechy już odpuszczone. Innymi słowy: uczestnictwo w dziedzictwie zasług Chrystusa i świętych czyni z nas jedną, wielką, zjednoczoną w wierze i miłości rodzinę ludzką.

Nawrócenie

Jest jednak coś, o czym trzeba koniecznie pamiętać: zyskanie łaski odpustu nie dzieje się na zasadzie automatycznego rozdzielnika. Nie da się go kupić, nie jest darem, który możemy otrzymać darmo, bez jakiegokolwiek osobistego wysiłku. Kościół stawia warunki, których wspólnym mianownikiem jest nawrócenie. Aby uzyskać odpust zupełny, konieczny jest zatem stan łaski uświęcającej, modlitwa w intencjach Ojca Świętego, wykonanie określonej prawem czynności. Podczas Uroczystości Wszystkich Świętych i oktawy (od 1 do 8 listopada) jest to pobożne nawiedzenie cmentarza. Bardzo ważny jest jeszcze jeden, najtrudniejszy do wypełnienia warunek - konieczny, bo zabezpieczający przed możliwością instrumental-

nego traktowania odpustu: wykluczenie jakiegokolwiek stałego przywiązania do grzechu, nawet lekkiego. Najczęściej warunek ten w praktykach pobożnościowych nam umyka. Jan Paweł II w bulli „Incararnationis Misterium”, otwierającej Rok Święty, napisał: „Już od czasów starożytnych Kościół żywił głębokie przekonanie, że konsekwencją przebaczenia, udzielonego bezinteresownie przez Boga, winna być rzeczywista przemiana życia, stopniowe usuwanie zła wewnętrznego, odnowa własnej egzystencji” (IM 9). Tylko wtedy może dojść do prawdziwej wymiany dóbr duchowych. Brak woli nawrócenia praktycznie zamyka człowieka na Bożą łaskę. Zatwardziałość serca jest murem nie do przebycia dla Pana Boga. Nie może On naruszyć wolności człowieka - nawet wtedy, gdy bardzo chce go uratować. Jeżeli brakuje pełnej tego rodzaju dyspozycji, odpust nie zostanie udzielony, ewentualnie będzie tylko częstkowy. Pismo Święte pełne jest opisów radości Boga z faktu nawrócenia grzesznika. Jezus przyszedł do ludzi nie po to, aby potępiać, lecz by ich zbawić, tzn. uratować. Bóg pojawił się na ziemi w ludzkiej postaci, bo tylko w taki sposób mógł przerwać korowód zła, zemsty, cierpienia, który rozpoczął się wraz z grzechem Adama. Inaczej ludzie unicestwiliby się wskutek własnych grzechów. Bóg nie chce do tego dopuścić. Dzięki Jego łasce i naszej woli nawrócenia może dokonać się wewnętrzna odnowa Kościoła - nie tylko widzialnego, ale także cierpiącego, który stanowią wierni oczekujący w czystości na pełnię zbawienia. Dziś i przez najbliższe dni możemy im pomóc. Warto o tym pamiętać.

ks. Paweł Siedlanowski

Odpusty zupełne możliwe do uzyskania każdego dnia:

1. Za adorację Najświętszego Sakramentu przez pół godziny. Za samo tylko nawiedzenie Najświętszego Sakramentu odpust częstkowy.
2. Za pobożne czytanie Pisma Świętego przez pół godziny z należnym szacunkiem dla Słowa Bożego i traktowanie tej czynności jako czytanie duchowe. Za każdorazowe czytanie Pisma Świętego pod tymi samymi warunkami, ale przez krótszy czas - odpust częstkowy.
3. Za odprawienie Drogi Krzyżowej. Warunki:
 - a. Trzeba odprawiać to ćwiczenie w miejscu, gdzie jest prawnie założona Droga Krzyżowa (w kościele, na placu przykościelnym itp.);
 - b. Rozmyślać Mękę Pana Jezusa (treścią rozmyślania nie muszą być kolejne stacje);
 - c. Trzeba przechodzić od jednej do drugiej stacji. Jeżeli Drogę Krzyżową odprawia się publicznie i trudno jest wszystkim wiernym przechodzić od stacji do stacji, wystarczy, gdy przechodzi prowadzący to nabożeństwo lub osoba z krzyżem, a inni wierni pozostają na swoim miejscu. Kto w ten sposób, z powodu słusznej przeszkody, np. choroby, podróży, zamknięcia kościoła itp., nie może odprawić Drogi Krzyżowej według podanych warunków

- zyskuje odpust zupełny, jeśli przynajmniej przez pół godziny odda się pobożnemu czytaniu albo rozważaniu Męki Pana Jezusa.

4. Za odmówienie części Różańca (czyli 5 dziesiątków) w kościele, w publicznej kaplicy, w rodzinie, w społeczności zakonnej, w stowarzyszeniu publicznym. Warunki:
 - a. Trzeba odmówić 5 dziesiątków bez przerwy;
 - b. Do modlitwy ustnej trzeba dodać rozmyślanie tajemnic różańcowych;
 - c. Przy publicznym rozważaniu Różańca trzeba zapowiadać odmawiane tajemnice według przyjętego zwyczaju.

Odpusty częstkowe możliwe do uzyskania wielokrotnie każdego dnia

Są trzy ogólne warunki uzyskania odpustu częstkowego:

1. Wierny dostępuje odpustu częstkowego, jeśli w czasie spełniania swoich obowiązków i w trudach życia wznosi myśli do Boga z pokorą i ufnością, dodając w myśli jakiś akt strzelisty, np. „Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami”.
2. Jeśli wierny powodowany motywem wiary przyjdzie z pomocą potrzebującym współbraciom, pomagając im osobiście lub dzieląc się z nimi swoimi dobrami.
3. Gdy wierny w celu umartwiania się odmówi sobie czegoś godziwego, a przyjemnego dla siebie. Warunek ten ma zachęcić wiernych do praktykowania dobrowolnych umartwień.

Odpust częstkowy jest związany z odmówieniem wielu znanych modlitw i można go uzyskać wielokrotnie w ciągu dnia. Niektóre z modlitw związanych z odpustem częstkowym to: „Anioł Pański” (lub „Regina Caeli” w Okresie Wielkanocnym); „Duszo Chrystusowa”; „Wierzę w Boga”; Psalm 130 (Z głębokości); Psalm 51 (Zmiłuj się...); odmówienie Jutrzni lub Nieszporów za zmarłych; „Panie, Boże wszechmogący” (modlitwa z Liturgii Godzin, Jutrznia w poniedziałek II tygodnia psalterza); modlitwa św. Bernarda („Pomnij, o Najświętsza Panno Maryjo”; „Wieczny odpoczynek”; „Witaj, Królowo, Matko Miłosierdzia”; „Pod Twoją obronę”; „Magnificat”; odmówienie jednej z sześciu litanii zatwierdzonych dla całego Kościoła (do Najświętszego Imienia Jezus, do Najświętszego Serca Pana Jezusa, do Najdroższej Krwi Chrystusa Pana, Loretańskiej do NMP, do świętego Józefa lub do Wszystkich Świętych); pobożne uczynienie znaku Krzyża Świętego.

Warunki uzyskania odpustu zupełnego:

1. Wykluczyć wszelkie przywiązanie do jakiegokolwiek grzechu, nawet powszedniego (dyspozycja).
2. Wykonać czynności obdarzone odpustem.
3. Wypełnić trzy warunki:
 - a. Spowiedź sakramentalna lub bycie w stanie łaski uświęcającej;
 - b. Przyjęcie Komunii Świętej (po jednej Komunii Świętej możemy uzyskać tylko jeden odpust zupełny);
 - c. Odmówienie modlitwy w intencjach Ojca Świętego. (Nie chodzi o modlitwę w intencji samego Papieża, ale w wyznaczonych przez Ojca Świętego).

Jeżeli nie ma pełnej dyspozycji wykluczenia przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, odpust będzie tylko częstkowy.

Odpusty zupełne możliwe do uzyskania w oznaczonych dniach:

1. Za pobożne, publiczne odmówienie hymnu *Veni Creator* w dniu 1 stycznia i w uroczystość Zesłania Ducha Świętego (odpust częstkowy za pobożne odmówienie tego hymnu w inne dni).
2. Za pobożne odmówienie po przyjęciu Komunii Świętej modlitwy „Oto ja” przed obrazem Pana Jezusa Ukrzyżowanego, w każdy piątek Wielkiego Postu (za odmówienie tej modlitwy w inne dni roku w podobnych warunkach - odpust częstkowy).
3. Za pobożne i uroczyste odmówienie „Przed tak Wielkim Sakramentem” z wezwaniem i modlitwą w Wielki Czwartek i w uroczystość Bożego Ciała (w innych okolicznościach - częstkowy).
4. Za pobożny udział i ucałowanie Krzyża w Wielki Piątek.
5. Za odmówienie w jakiegokolwiek używanej formule przyrzeczeń Chrztu Świętego:
 - a. W czasie nabożeństwa w wigilię Wielkanocy;
 - b. W rocznicę chrztu (w inne dni - odpust częstkowy).
6. Za pobożne, publiczne odmówienie aktu wynagrodzenia „Jezu Najśladzszy” w uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa (inne dni - odpust częstkowy).
7. Za pobożne ucałowanie przedmiotu kultu religijnego (krzyża, różańca, szkaplerza, medalika) poświęconego przez papieża lub biskupa, oprócz odpustów częstkowych, wierny może uzyskać odpust zupełny w uroczystość Apostołów Piotra i Pawła, gdy odmówi dodatkowo wyznanie wiary.
8. Za pobożne publiczne odmówienie aktu oddania się rodzaju ludzkiego Jezusowi Chrystusowi w uroczystość Chrystusa Króla (w inne dni odpust częstkowy).
9. Za pobożne nawiedzenie cmentarza i równocześnie pomodlenie się za zmarłych, chociażby tylko w myśli, w dniach 1-8 listopada, można codziennie uzyskać odpust zupełny, który można ofiarować jedynie za zmarłych.
10. Za pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy oraz odmówienie „Ojcze nasz” i „Wierzę w Boga” w Dniu Zadusznym. Odpust ten można ofiarować tylko za zmarłych.
11. Za publiczne odmówienie hymnu „Ciebie, Boże, wystawiamy” w ostatni dzień roku jako podziękowanie Panu Bogu za otrzymane łaski (za podziękowanie w inne dni - odpust częstkowy).
12. Za przyjęcie Pierwszej Komunii Świętej albo za pobożny udział w ceremonii Pierwszej Komunii Świętej.
13. Odpustu zupełnego może dostąpić kapłan, który odprawia I Mszę św., i wierni, którzy w niej uczestniczą.
14. Za udział z pobudek religijnych w uroczystym nabożeństwie eucharystycznym, odbywanym na zakończenie Kongresu Eucharystycznego.
15. Za odprawienie rekolekcji przynajmniej przez 3 dni.
16. Za pobożny udział w kilku naukach misyjnych i uroczystym ich zakończeniu.
17. Za przyjęcie z pobożnym usposobieniem błogosławieństwa papieskiego „Urbi et Orbi” (nawet przez radio lub telewizję).
18. Za pobożne nawiedzenie jednej z czterech bazylik większych w Rzymie:
 - a. W uroczystość patrona bazyliki;
 - b. W każde święto de praecepto;

- c. Raz w roku w dniu wybranym przez wiernego.
19. Za udział w nabożeństwie porannym lub wieczornym w kościele stacyjnym w Rzymie, w dniu oznaczonym w mszale rzymskim.
20. Za udział w nabożeństwie podczas pasterskiej wizytacji.
21. Za nawiedzenie kościoła parafialnego w dniu święta tytularnego i w dniu 2 sierpnia (Matki Bożej Anielskiej).
22. Za nawiedzenie kościoła, w którym odbywa się synod diecezjalny.
23. Za pobożne nawiedzenie kościoła lub ołtarza w dniu jego konsekracji.
24. Za pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy zakonnej w dniu święta założyciela zakonu.
25. Jeżeli nie ma kapłana, który udzieliłby umierającemu sakramentów i odpustu zupełnego, to Kościół mu je udzieli w momencie śmierci, jeżeli jest odpowiednio dysponowany i za życia miał zwyczaj odmawiania jakichkolwiek modlitw. Do uzyskania tego odpustu chwalebna jest rzeczą posługiwać się krucyfiksem lub krzyżem. Taką odpowiednią dyspozycją w godzinie śmierci jest stan łaski uświęcającej i wolność do przywiązania do jakiegokolwiek grzechu, nawet lekkiego.

Ponadto dla Polski zostały zatwierdzone także dodatkowe odpusty zupełne:

1. Za uczestnictwo w nabożeństwie Gorzkich Żalów jeden raz w Wielkim Poście w jakimkolwiek kościele na terenie Polski.
2. Za nawiedzenie dowolnej bazyliki mniejszej w następujące dni:
 - a. w uroczystość świętych Apostołów Piotra i Pawła (29 czerwca);
 - b. w święto tytułu;
 - c. w dniu 2 sierpnia (odpust „Porcjunkuli”);
 - d. raz w ciągu roku w dniu określonym według uznania.
3. Za pobożne odmówienie Koronki do Miłosierdzia Bożego w kościele lub kaplicy wobec Najświętszego Sakramentu Eucharystii, publicznie wystawionego lub też przechowywanego w tabernakulum. Jeżeli zaś wierni z powodu choroby (lub innej słusznej racji) nie będą mogli wyjść z domu, ale odmówią Koronkę do Miłosierdzia Bożego z ufnością i z pragnieniem miłosierdzia dla siebie oraz gotowością okazania go innym, to pod zwykłymi warunkami również zyskują odpust zupełny.

Uwolnienie od kary doczesnej

Z ks. Bogusławem Patoletą, doktorem prawa kanonicznego, proboszczem w Świeciu, sędzią Sądu Biskupiego Diecezji Pelplińskiej, rozmawia Maria Popielewicz

Mówiąc o odpustach, nie można pominąć tematu skutków grzechu?

- Żeby dobrze zrozumieć naukę Kościoła o odpustach, trzeba po prostu dotknąć tajemnicy grzechu. Grzech powoduje dwa negatywne skutki w życiu duchowym człowieka. Mianowicie pociąga za sobą winę i karę. Wina jest odpuszczona w sakramencie pokuty, a karę trzeba jeszcze odpokutować. Czyli naprawić wyrządzone zło, co łączy się z piątym warunkiem dobrej spowiedzi: zadośćuczynienie Panu Bogu i bliźniemu. Na przykład, gdy ukradłem komuś pieniądze, to nie wystarczy uzyskać rozgrzeszenia, ale trzeba jeszcze naprawić wyrządzoną szkodę, czyli po prostu muszę te pieniądze oddać. Jeśli za życia ziemskiego nie będę naprawiał krzywd, jakie dokonuję się przez moje grzechy, to po śmierci znajdę się w czyśćcu. Ale trzeba pamiętać, że czas zasługiwania na życie wieczne istnieje tylko tu, w porządku ziemskim. Kiedy człowiek umiera, to kończy się dla niego ten czas i w czyśćcu będzie mógł liczyć wyłącznie na tych, którzy będą ofiarowywać za niego intencję Mszy Świętej, modlitwy, no i właśnie na to, że ktoś ofiaruje za niego odpusty. A zatem odpusty są darowaniem kary doczesnej za grzechy odpuszczone już co do winy. Odpusty nie uwalniają od winy grzechowej, ale od kary doczesnej.

Kiedy pojawiły się odpusty w Kościele?

- Początek odpustów sięga pierwszych wieków Kościoła. Proszono wtedy męczenników, którzy szli na śmierć, by swoje cierpienia ofiarowali na zasadzie wstawienia na intencji odpusz-

dokończenie na str. 7

Uwolnienie od kary doczesnej

dokończenie ze str. 6

czenia grzechów konkretnej osobie. Kwestię odpustów poruszano na Soborze Watykańskim II, lecz z powodu ograniczeń czasowych sprawa ta już po soborze leżała w gestii Papieża. Paweł VI wydał w roku 1967 Konstytucję Apostolską o odpustach „*Indulgentiarum doctrina*”. W tym dokumencie podjęto decyzję, że odpusty dzielimy na częściowe i zupełne, a także że odpusty częściowe możemy zyskiwać wielokrotnie w ciągu dnia, natomiast odpust zupełny - raz dziennie.

Dlaczego wokół odpustów pojawiły się kontrowersje?

- Doszło do pewnych nadużyć w korzystaniu z daru odpustów. Nie dotyczyły one nauki Kościoła o odpustach, ale ich praktykowania. Pewnie należy powiedzieć, że owe nadużycia w korzystaniu

z odpustów były kropką nad „i”, jeśli chodzi o reformację, bo na nią złożyły się również inne okoliczności. Nadużyciem było łączenie łask odpustowych z uzyskiwaniem pewnych dóbr materialnych.

Wspomniał Ksiądz o dwóch rodzajach odpustów...

- Odpusty są podzielone na częściowe i zupełne. Jak pojąć, czym jest odpust częściowy? Ile Pan Bóg daruje tej kary doczesnej? Żeby to zrozumieć, trzeba mieć świadomość, że każdy nasz dobry czyn jest przez Boga policzony. Bo Jezus powiedział, jeśli kto poda kubek wody w Jego imię, nie będzie mu to zapomniane. Dlatego teologia dogmatyczna mówi, że każdy z nas za każdy dobry czyn ma jakąś zasługę przed Bogiem na swoje zbawienie. Jeśli do danego czynu Papież przyłączył odpust częściowy, to Pan Bóg niejako podwaja ową zasługę. Jeżeli np. odmawiam modlitwę różańcową, to już mam zasługę przed Bogiem na swoje zbawienie. Ale wiemy, że Papież do tej modlitwy przywiązał odpust bądź to częściowy, bądź zupełny. Jeżeli modłę się sam - mogę uzyskać odpust częściowy, jeżeli we wspólnocie - w parafii, w klasztorze, w rodzinie - mogę uzyskać odpust zupełny. Jeżeli nie uda nam się uzyskać odpustu zupełnego, to wtedy możemy uzyskać częściowy.

Dla kogo możemy uzyskiwać odpusty?

- Odpusty możemy uzyskiwać dla siebie bądź dla zmarłych. Łask odpustowych nie można ofiarować za osobę żyjącą. Oczywiście modlić się za nią możemy, ale odpustu uzyskać już nie. W dniach 1-8 listopada możemy natomiast uzyskać odpust zupełny jedynie za zmarłych. Musimy wypełnić stałe warunki zyskania odpustu zupełnego - stan łaski uświęcającej, przyjęcie Komunii Świętej, modlitwa w intencjach Ojca Świętego, wolność od przywiązania do grzechu, a także pobożne nawiedzenie cmentarza i odmówienie dowolnej modlitwy za zmarłych. Ale trzeba pamiętać, że jeżeli ktoś chciałby każdego dnia przez te 8 dni uzyskać odpust zupełny, musi codziennie przystąpić do Komunii, pomodlić się w intencjach papieskich, pobożnie nawiedzić cmentarz. Odpusty częściowe można zyskiwać więcej razy na dzień, ale odpust zupełny - raz dziennie. Wyjątkiem jest odpust w godzinie śmierci. Jeżeli jest taka sytuacja, że do umierającego nie można wezwać księdza, może on wzbudzić w sobie akt żalu doskonałego i uzyskać odpust zupełny dla siebie na godzinę śmierci. Warunek jest taki, że za życia dany człowiek miał stały zwyczaj odmawiania modlitwy.

Kościół swoim wiernym ofiaruje wiele odpustów, możemy je uzyskiwać codziennie. Jakie mamy jeszcze inne możliwości uzyskania odpustów?

- Nadań odpustowych jest bardzo wiele. Odpusty częściowe i zupełne można uzyskać - przy spełnieniu wszystkich warunków - np. za udział w minimum trzydniowych rekolekcjach. Odpust zupełny można uzyskać np. przez czytanie i rozważanie Pisma Świętego. Jeżeli trwałoby ono pół godziny, to mogę uzyskać odpust zupełny. Także przez nawiedzenie świątyń, w których przypada odpust, za udział w Drodze Krzyżowej, w Gorzkich Żalach, za posługiwanie się pobożnie przedmiotem pobożności, np. jeżeli noszę krzyżyk lub medalik, to w uroczystość Świętych Piotra i Pawła mogę uzyskać odpust zupełny, za przyjęcie błogosławieństwa udzielanego przez Papieża „*Urbi et Orbi*” - choćby tylko przez radio lub telewizję... Możliwości jest wiele. Chcąc zyskiwać łaski odpustowe, trzeba być człowiekiem wiary i zawierzenia Bogu. Przy odpustach trzeba być człowiekiem pokornym i pamiętającym, że to przede wszystkim Pan Bóg jest dawcą miłosierdnym i chce budować na naszej dobrej woli i oddaniu.

Dziękuję za rozmowę.

Co to jest ?

Grzech - odwrócenie się od Boga w stronę stworzenia; świadome i dobrowolne wykroczenie przeciw prawu Bożemu; wybranie swojej woli wbrew woli Bożej.

Kara - w Biblii zawsze ma wymiar naprawczy; ma doprowadzić grzesznika do nawrócenia, pomóc mu zrozumieć popełniony błąd, naprawić zło. Jest konsekwencją grzechu, odrzucenia świętości Boga. Kara jest tamą postawioną grzechowi.

Wina - odpowiedzialność człowieka, którą jako istota rozumna i wolna ponosi za popełnione przez siebie zło, ewentualnie obojętność na nie.

Rozgrzeszenie - sakramentalne odpuszczenie win, zanurzenie grzesznika w Bożym miłosierdziu. Aby mogło się dokonać, konieczne jest spełnienie 5 warunków: dobry rachunek sumienia, żal za popełnione zło, szczere wyznanie win, postanowienie poprawy zakładające wyrzucenie się przywiązania do grzechu, naprawienie wyrządzonego zła.

Niebo - stan zbawienia, eschatologicznej radości. Miejsce, w którym Bóg gromadzi zbawionych. Niekończące się szczęście płynące z faktu przebywania w bliskości Ojca.

Piekieł - utrwalona na wieki konsekwencja odwrócenia się od Boga i zwrócenia się ku stworzeniu, własnego egoizmu, który zamknął człowieka wyłącznie w kręgu jego własnych spraw; źródłem cierpienia w piekle jest brak Boga, świadomość niewykorzystanej szansy, brak miłości. Piekieł jest brak nadziei.

Czysta - stan oczyszczenia, jakiego doświadczają ci, którzy umarli w stanie przyjaźni z Bogiem, nie są jednak jeszcze dostatecznie czysti, w pełni gotowi do tego, aby doświadczyć radości zbawienia. **ks. PS**

RUCH ŚWIATŁO-ŻYCIE

Konsekwentne chrześcijaństwo według ks. Franciszka Blachnickiego

Ruch Światło-Życie jest jednym z powstałych po Soborze Watykańskim II ruchów odnowy Kościoła. Gromadzi w swoich szeregach ludzi w różnym wieku. Swoje miejsce mają w nim dzieci, młodzież, rodziny, a także kapłani i siostry zakonne. Poprzez odpowiednią formację Ruch kształtuje dojrzałych i świadomych chrześcijan, którzy poprzez działalność w „małych wspólnotach” ożywiają lokalne wspólnoty Kościoła. Droga formacyjna Ruchu prowadzi przez trzy etapy: ewangelizację, deuterokatechumenat i diakonię. Członek Ruchu w ewangelizacji przyjmuje Chrystusa, jako swojego Pana i Zbawiciela, oraz uczestniczy w formacji tzw. małej grupy (deuterokatechumenat). Następnie podejmuje konkretną służbę w Kościele i świecie (diakonia). Chrystus, jako Pan i Zbawiciel jest osią życia każdego „oazowicza”. Jest Światłem prowadzącym do poznania prawdy.

Twórcą i założycielem Ruchu jest Sługa Boży ks. Franciszek Blachnicki. Urodzony w 1920 roku w Rybniku, w czasie wojny przebywał w obozie koncentracyjnym w Auschwitz. Następnie skazany przez okupanta na karę śmierci, został osadzony w katowickim więzieniu. Tam przeżył swoje nawrócenie. Cudownie ocalały poświęcił swoje życie dla Kościoła, tworząc Ruch Żywego Kościoła - dziś Ruch Światło-Życie. Jak sam mówił „świadek niektórych braci jest martwe - w tym sensie tworzą oni Kościół martwy, albo bez Ducha Chrystusa [...] Kościół ma być jak żywy organizm, w którym krąży krew, który odżywia się i oddycha”.

W swoich konferencjach analizował „poziom” wiary chrześcijan. Udowadniał, że stwierdzenie o istnieniu Boga często ma charakter intelektualny. Wprost mówił o braku wiary, którym „znieważamy Boga”. Nie wiemy, czy Bóg mówi prawdę, nie wiemy czy „dotrzyma słowa” a już samo przypuszczenie, że Bóg nie jest wiarygodny, znieważa jego Osobę... Taka „wiara” nie ma wpływu na życie człowieka. Spełnianie podstawowych praktyk religijnych ma niewielkie znaczenie, gdy chrześcijanin „postępuje tak, jakby Bóg nie miał mu nic do

powiedzenia”, ponieważ w konsekwencji sam musi rozwiązywać swoje problemy.

Ruch Światło-Życie kształtuje ludzkie charaktery w duchu miłości i prawdy. Prawda, która wyzwała jest wartością, do której powinniśmy dążyć. Często kłamstwo, kierowane przez egoizm, bezwzględną żądzę władzy, pragnienie podporządkowania sobie wszystkiego i wszystkich za wszelką cenę zniewala nasze życie. Jednak dojrzały chrześcijanin, musi być świadomy swoich niewoli i ufając w Bożą pomoc walczyć z nimi. Ruch wychowuje również do dawania świadectwa Prawdzie. Wymaga to przełamania lęku i zaakceptowania Krzyża poprzez gotowość do ponoszenia ofiary dla wartości prawdy i godności ludzkiej. Członkowie Ruchu są świadomi zagrożenia, jakie w dzisiejszym świecie stanowi kłamstwo. Głównym orężem w walce z zakusami złego jest modlitwa, zdolność do przebaczenia i pojednania. Ruch Światło-Życie uczy więc miłować bliźniego zgodnie z zasadą „złó dobrem zwyciężaj”.

Ruch Światło-Życie przez ciągłą formację buduje w nas nową siłę moralną, która prowadzi do zaangażowania się po stronie człowieka ubogiego, prześladowanego, zniewolonego. Wypełniając ten obowiązek Ruch w 1979 roku podjął Krucjatę Wyzwolenia Człowieka, której głównym założeniem jest walka o człowieka i jego godność. Krucjata jest bezpośrednią odpowiedzią Ruchu na apel papieża Jana Pawła II, który w dniu inauguracji swojego pontyfikatu wzywał wszystkich rodaków, aby przeciwstawili się wszystkiemu, co uwłacza ludzkiej godności i poniża obyczaje zdrowego społeczeństwa. Krucjata jest konkretnym owocem pracy formacyjnej Ruchu. Najważniejszym jej elementem jest dobrowolna abstinencja, często podjęta w intencji konkretnej osoby.

W obecnej sytuacji zagrożenia życia człowieka poprzez aborcję czy eutanazję, zrodziła się Diakonia Życia. Członkowie Ruchu zgromadzeni w tej diakonii podejmują Duchową Adopcję Dziecka Poczętego. Organizowane są rekolekcje, konferencje

i warsztaty dotyczące etycznych sposobów leczenia bezpłodności (tzw. naprotechnologii).

Członkowie Ruchu świadomi zagrożenia, jakie płynie ze świata w postaci zniewoleń takich jak: alkohol, narkotyki, pornografia, homoseksualizm, pedofilia i wiele

innych, podejmują służbę w Diakonii Wyzwolenia. Miłość Boga do Człowieka jest tak ogromna, że jest w stanie zmienić każdą niewolę w wolność.

Para Rejonowa Ruchu Światło-Życie Rejonu Jarosław II
Urszula i Ryszard Konarscy

Tablice smoleńskie

**Pomnik katyński
będzie rozbudowany!**

Nowa inicjatywa

Każdy może się przyłączyć!

Minęło już 7 miesięcy od tragicznej katastrofy smoleńskiej, która w naszej pamięci jest ciągle żywa i budzi coraz większy szacunek dla osób dzięki, którym cały świat usłyszał o skrywanej dotąd Zbrodni Katyńskiej. Ofiara jaką złożyło 96 osób na czele z Prezydentem RP jest tak wielka, że powinna budzić wdzięczność jeszcze wielu następnych pokoleń.

Wydaje się więc być rzeczą oczywistą, że wielu mieszkańców Ziemi Jarosławskiej chciałoby trwałego upamiętnienia przynajmniej nazwisk związanych z tą wielką narodową tragedią.

Pragniemy ogłosić, że powstała cenna inicjatywa rozbudowy pomnika katyńskiego, który znajduje się przy kościele Chrystusa Króla w Jarosławiu o specjalne tablice „smoleńskie”. Mamy nadzieję, że będzie to wspólna inicjatywa wszystkich ludzi dobrej woli z ziemi jarosławskiej.

Ponieważ głównym fundatorem Pomnika Katyńskiego była Fundacja Pomocy Edukacyjnej dla młodzieży im. Heleny i Tadeusza Zielińskich w Jarosławiu, ewentualne ofiary można wpłacać na konto tej Fundacji z dopiskiem „Smoleńskie”. Na tych samych zasadach można wpłacać na konto parafii Chrystusa Króla. Nazwiska wszystkich fundatorów zaraz po wpłacie będą umieszczone na stronach Fundacji Zielińskich oraz na stronie internetowej parafii Chrystusa Króla.

Nad ostatecznym projektem rozbudowy pomnika i tablic pracuje artysta rzeźbiarz Dariusz Jasiewicz.

Zachęcamy do wsparcia pięknej inicjatywy!

Archiprezbiter jarosławski ks. Andrzej Surowiec i Duszpasterze Jarosławia

Konto Fundacji Zielińskich (znajduje się na stronie internetowej Fundacji - www.fundacjazielskich.pl):

BANK PEKAO S.A. O/Jarosław
nr: 36 1240 2571 1111 0000 3342 3180 „Smoleńsk”

Konto parafii Chrystusa Króla (znajduje się na stronie internetowej parafii - www.chrystuskrol.com):

BANK PEKAO S.A. O/Jarosław
nr: 58 1240 2571 1111 0000 3345 3145 „Smoleńsk”

Święto Szkoły

Patronem SP nr 10 jest Wojsko Polskie. Nauczyciele i uczniowie uczcili swoje święto uroczystą Mszą św. w kościele - przewodniczył ks. Prałat, a w szkole ciekawą akademią z tem historycznym.

Prace przy „Orliku” koło szkoły SP nr 10 są już na ukończeniu.

Strzelectwo sportowe

W dniach 11-14.11.2010 r. w ośrodku olimpijskim WKS Śląsk we Wrocławiu zostały przeprowadzone Ogólnopolskie Zawody Kłasyfikacyjne w strzelaniach sportowych. W konkurencji karabinu pneumatycznego seniorek zawodniczka PKS Kolping-Jarosław Małgorzata Szymczycha zajęła 12 miejsce.

Tenis stołowy

W dniach 13-14.11. odbyły się w Nowej Sarzynie II Wojewódzkie Turnieje Kłasyfikacyjne młodzików i juniorów w których nasi zawodnicy uzyskali kilka dobrych wyników: w kategorii młodzików 2 miejsce zajął Maksymilian Mrocza, 8 miejsce - Gabriel Woźny oraz 15 miejsce - Adrian Kowal (jest to bardzo dobry wynik, uzyskany po roku treningów, gdyż daje prawo startu w III WTK bez eliminacji). W kategorii juniorów bardzo wysokie 13 miejsce zajął Paweł Oziębło (kadet) także uzyskując limit na III WTK.

Wojsko i tenis

16 listopada odbyły się zawody w tenisie stołowym w naszej hali „O Puchar Dowódcy 14 Dywizjonu Artylerii Samobieżnej”. Uczestniczyło 14 zawodników. Końcowa klasyfikacja: 1 m. - plut. Paweł Smoliniec, 2 m. - szer. Jarosław Lewandowski, 3 m. - szer. Krzysztof Pańczyszyn, 4 m. - mjr Dariusz Tyl.

Świetlica „U KOLPINGA”

Kierownik świetlicy. Barbara Bąk.

Pedagog. Anna Sobczak, Maria Konopelska.

Pomoc pedagoga. Ryszard Polkowski, Dorota Jasiewicz, Karolina Rupnicka, Karolina Stec, Joanna Dziągiewska, Krystyna Zygmunt, Zofia Ożyło, Barbara Bernolak.

Pedagog wspierający. Krystyna Korecka, Barbara Kapala, Aneta Socha, Lidia Brodowicz, Lidia Przybylska.

Psycholog. Monika Raróg, Joanna Wysocka-Gałasiewicz.

Korepetycje:

matematyka: Krystyna Korecka, Maria Konopelska (poniedziałek, środa 15.00),

historia: Ryszard Polkowski (codziennie od 15.00),

język polski, matematyka: Agnieszka Jusiega (środa 15.00-16.00),

język polski, logopedia: Monika Noworol (środa 15.00-17.30),

zajęcia z logopedii: Teresa Biela (piątek); Joanna Buczek.

Radca prawny:

Maria Drabik - 30 XI - godz. 16.00.

Tomasz Oronowicz - 6 XII - godz. 16.30.

Dyżury w kuchni

Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek
22 XI	23 XI	24 XI	25 XI	26 XI
Sekcja kulinarna	W. Śmiech	L. Puchyr	B. Bernolak	Ł. Rzepa
29 XI	30 XI			
Sekcja kulinarna	W. Śmiech			

Karaoke w świetlicy „U Kolpinga”

Jedną z form działalności naszej świetlicy oprócz pomocy w nauce, gier i zabaw edukacyjnych i ruchowych są również konkursy, które cieszą się wśród dzieci ogromnym powodzeniem. W dniu 16. XI. odbył się konkurs „Karaoke” przygotowany przez pedagogów, stażystów i same dzieci. Po tygodniu przygotowań do konkursu przystąpiło 12 uczestników w różnym wieku w tym 11 dziewczynek i jeden chłopiec. Choreografię, na którą złożyły się stroje, taniec, muzyka i śpiew przygotowały dzieci według własnych pomysłów. W wyniku burzliwej dyskusji komisja przyznała 1 miejsce Jessice Pieszko, 2 miejsce – Andżelice Walkowicz, Sabinie Magdziak, 3 miejsce – grupie wokalnie-tanecznej w składzie: Natalia i Martyna Połoszynowicz oraz Karolina i Oskar Portka. Nagrody przygotowali ks. Prałat, pedagodzy i stażyści.

Zbiórka na tacę

Niedziela 21 XI 10 GRUPA I

godz. 8:00 - W. Gumiński, B. Kamiński, Z. Konieczny, R. Kucza, M. Michalak, Z. Pawelek.

godz. 9:30 - Cz. Gilariski, S. Płoskoń, J. Podolak.

godz. 11:00 - I. Hrycko, R. Rusinkiewicz, K. Trześniowski.

godz. 12:15 - K. Chrapek, M. Kiper, T. Sabat.

godz. 16:00 - J. Gwóźdź, T. Szczepanik, J. Szczepanik.

godz. 18:00 - W. Chomik, J. Drapała, Z. Mosiężny, W. Bis.

Niedziela 28 XI 10 GRUPA II

Msze św. wspólnotowe

NIEDZIELA - Róża Boga Ojca VII - p. Komsza; IX Róża św. Andrzeja

PONIEDZIAŁEK - Róża X św. Moniki - p. Mazur + Róża Boga Ojca XI - p. Budzyński

WTOREK - Stowarzyszenie Rodzina Kolpinga + Świetlica charytatywna

ŚRODA - Ministranci + Lektorzy, Rodziny powołanych

CZWARTEK - Róża VI św. Krzysztofa - p. Osuch

PIĄTEK - Parafialny Klub Sportowy Kolping-Jarosław

SOBOTA - Stowarzyszenie Rodzin Katolickich + Grupa charytatywna

Dziękujemy...

za sprzątanie kościoła:

13.11.2010 r. os. 1000-lecia bl. 11 m. 1-18. Sprzątali i ofiara: A. Chruszczyk. Ofiara: J. Homa, L. Tomkiewicz, K. Duran, E. Mohoń, G. Zielińska, D. Salabura, B. Podgórska, A. Kolano, E. Blok, I. Nycz. Razem - 72 zł na środki czystości i kwiaty.

15.11.2010 r. os. 1000-lecia bl. 12 m. 1-22. Sprzątali i ofiara: J. Bąk, Gwoździowie, Z. Wysocka. Razem - 75 zł na środki czystości i kwiaty.

Dziękujemy za dodatkowe ofiary na Drogę Krzyżową, pomnik Jana Pawła II i nagłośnienie:

S. i W. Jaworscy, L. Tomkiewicz, S. Gamracy, E. i M. Bilik (nagłośnienie). Razem 210 zł.

Zapowiedzi przedślubne

Jacek Jan OPIELA

s. Waldemara i Krystyny zam. Munina

Iwona Magdalena STAWNY

c. Czesława i Janiny zam. Jarosław, os. Kombatantów

Rafał Piotr KOWAL

s. Józefa i Janiny zam. Jarosław, os. Niepodległości
Agnieszka Agata BRODOWICZ
c. Jana i Magdaleny zam. Chłopice

Ogłoszenia parafialne

1. Dziś nabożeństwo z wypominkami będzie po koncercie.

2. Dziś Uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata. Uroczystość ta łączy się z XI rocznicą poświęcenia naszej świątyni. (Główna Msza św. odpustowa księży dekanalnych odbędzie się o godz. 12.15).

Bardzo dziękujemy też naszym misjonarzom - ks. T. Kocórowi i ks. J. Czeczowski za posługę słowa w czasie renowacji Misji Parafialnych - Bóg zapłać. Niech Dobry Bóg hojnie wynagrodzi swoim błogosławieństwem w dalszej posłudze kapłańskiej.

3. Z okazji odpustu dziś o godz. 17.00 w kościele odbędzie się koncert świąteczny w wykonaniu solistów Studia AGA z Centrum Kulturalnego w Przemyśle. Serdecznie zapraszamy. Wstęp jest wolny.

4. Dzisiejsza taca przeznaczona jest na Fundusz Wzajemnej Pomocy Kapłańskiej.

5. Krąg św. Piotra z duszpasterzem zapraszają 22 listopada (poniedziałek) na godz. 18.45 do KCK na Dyskusyjny Klub Filmowy połączony z projekcją filmu „Motyl i skafander”.

der”.

6. 23 listopada będziemy obchodzić 10-lecie działalności naszej charytatywnej świetlicy „U Kolpinga”. Bardzo serdecznie zapraszamy dzieci, wszystkich wychowawców, wolontariuszy, rodziców i osoby wspierające na uroczystą Mszę św. we wtorek 23 listopada o godz. 18.00. Mamy za co dziękować Panu Bogu bo z dobrodziejstwa świetlicy skorzystało już kilka tysięcy dzieci.

7. Za tydzień w sobotę (27 XI) o godz. 16.00 zapraszamy na koncert, który odbędzie się w kościele w wykonaniu Olgi Grigorenko i Aleksandra Szugajewa z Białorusi. Artyści znani są jako wirtuosi cymbałów i harmonii, dlatego koncert zapowiada się wyjątkowo atrakcyjnie.

8. Przyszła niedziela jest pierwszą niedzielą adwentu i nowego roku liturgicznego. Zbliżają się roraty.

9. Dyżur do sprzątnięcia kościoła 22 XI (poniedziałek wieczorem) ul. Morawska 1E m. 1 - 26 oraz 27 XI 10 (sobota rano) ul. Morawska 1B m. 1 - 20.

Ocieplamy grzybek

W Heluszu od dłuższego czasu trwają prace przy ociepleniu „grzybka”. Ogromną pomoc - jak zwykle okazał „Jares” - bardzo dziękujemy.

Ogłoszenie Burmistrza Miasta Jarosławia

Mieszkańcy ulic: Budowlanych, Dziewiarskiej, Prof. Miecysława Gębarowicza, 3-go Maja numery nieparzyste od 49 do 87 i numery parzyste od 80 do 136, Morawskiej, Na Skarpie, Spółdzielczej, Ks. Stanisława Stojałowskiego, Włókienniczej, Zbożowej, Żołnierskiej, Osiedla Kombatantów.

Uprzejmie informuję, że w związku z budową nowego Przedszkola Nr 10 na os. Kombatantów, dotychczasowa siedziba **Obwodowej Komisji Wyborczej Nr 9** w Jarosławiu została przeniesiona do **Przychodni MED-JAR przy ul. 3-go Maja 65**.

Liczę, że powyższa zmiana nie będzie dla Państwa jako wyborców uciążliwa.

Polecamy w modlitwach

w rocznicę ślubu:

23.11.02 - Marek i Agnieszka K.
26.11.94 - Jacek i Zuzanna S.

w rocznicę śmierci:

22.11.83 - Helena Wąsacz
23.11.85 - Franciszek Szpetnar
25.11.88 - Marian Malinowski
23.11.92 - Stefania Mieszczycha
23.11.94 - Józefa Prac

23.11.94 - Maria Nyczaj
25.11.00 - Jan Winiarz
23.11.03 - Stanisław Prokusi
24.11.03 - Zdzisław Sudoł
23.11.05 - Krystyna Mazaraki
21.11.08 - Bronisława Ostrowska
21.11.08 - Zbigniew Gwóźdź
25.11.08 - Tadeusz Korzeń
25.11.08 - Stanisław Szpilka
24.11.09 - Anna Kobylarz

Niedziela 21 XI	
8:00	+ Władysław (18).
9:30	+ Stanisław w 1 roczn. śmierci.
11:00	+ Eugeniusz Duliman w 4 roczn. śmierci.
12:15	+ Stanisława (21).
16:00	++ Franciszek, Józefa, Bronisława, Stefania.
18:00	1) Za parafian. 2) ++ Janina Korzeń, Zofia, Andrzej.
Poniedziałek 22 XI	
7:00	1) + Władysław (19). 2) ++ Śp. Anna Mazur w 11 roczn. śmierci i Jan Mazur, za zmarłych Rodziców: Bronisława i Władysława.
18:00	1) + Stanisława (22). 2) + O szczęście wieczne dla Krystyny Mazaraki.
Wtorek 23 XI	
7:00	+ Władysław (20).
18:00	1) Dziękczynna z okazji 10-lecia działalności świetlicy „U Kolpinga” z prośbą o dalszą opiekę Boże błogost. dla ks. Prałata, wolontariuszy oraz wszystkich dzieci. 2) + Stanisława (23). 3) O Boże błogost., opiekę MB dla ks. Marka i p. Wojtki i wszystkich chórzystów.
Środa 24 XI	
7:00	1) + Władysław (21). 2) ++ Kazimierz, Eugeniusz i Henryk.
18:00	1) + Krystyna Musiała w 15 roczn. śmierci. 2) + Stanisława (24).
Czwartek 25 XI	
7:00	1) ++ Katarzyna, Aniela, Henryk. 2) + Władysław (22).
18:00	+ Stanisława (25).
Piątek 26 XI	
7:00	1) + Władysław (23). 2) + Jan w 11 roczn. śmierci.
18:00	1) + Stanisława (26). 2) + Stanisława Rajzer w 1 roczn. śmierci.
Sobota 27 XI	
7:00	1) + Władysław (24). 2) + Franciszek Ogryzek w 30 roczn. śmierci.
18:00	1) + Stanisława (27). 2) ++ Za zmarłych z Rodziny Oronowiczów i Łuców.
Niedziela 28 XI	
8:00	+ Władysław (25).
9:30	++ Katarzyna, Walenty.
11:00	O Boże błogost., zdrowie, dary i łaski Ducha Św. oraz opiekę MB w 45 roczn. sakramentu małżeństwa Marii i Franciszka.
12:15	+ Stanisława (28).
16:00	++ Maria, Józef, Antoni.
18:00	Za parafian.

Wspierajmy sport

Tenis stołowy

I liga

II liga

III liga

Od początku w czołówce każdej ligi.

W strzelectwie sportowym Małgorzata Szymczycha jest aktualnie dwunastą zawodniczką w Polsce.

Judo

W Międzynarodowych zawodach posypały się złote, srebrne i brązowe medale. Dziękujemy trenerowi, zawodnikom i rodzicom.

Dziękujemy

Jedna z rodzin naszej parafii znana z dużej ofiarności, przekazała - w czerwcu tego roku - jubileuszowy cenny ornat oraz piękny kielich. Dary te zostały po raz pierwszy użyte w dniu parafialnego odpustu. Niech Bóg hojnie wynagrodzi.

Misterium

*„Życie nasze zmienia się
ale się nie kończy”*

18 listopada

„Życie nasze zmienia się ale się nie kończy” - oto słowa, które stały się motywem wiodącym Misterium zanurzonym w tajemnicy wieczności. Tradycja przeplatająca się z wiarą, zewnętrzne symbole przeniknięte duchem modlitwy, oto to, co symbolizuje listopad. Punktem wyjścia - grób, sensem życia - zbawienie. Młodzież i dzieci naszej parafii pod kierownictwem ks. Daniela i p. Danuty Fudala w miniony czwartek ukazali nam sens słów „wieczne odpoczywanie racz im dać Panie...” wypowiedzianych nie tylko ustami lecz sercem. Dziękujemy.

Patriotycznie, muzycznie i radośnie

Kiedy w kościele Chrystusa Króla w Jarosławiu rozbrzmiewa muzyka to świat staje się inny. Inny, czyli bardziej refleksyjny. 10 listopada w tym szczególnym miejscu ks. prałat Andrzej Surowiec, archiprezbiter jarosławski, zorganizował koncert z okazji Święta Niepodległości zatytułowany „Chopin i inni wielcy kompozytorzy”.

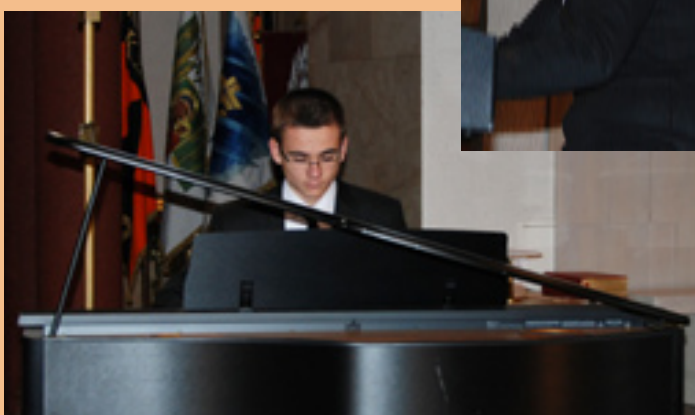
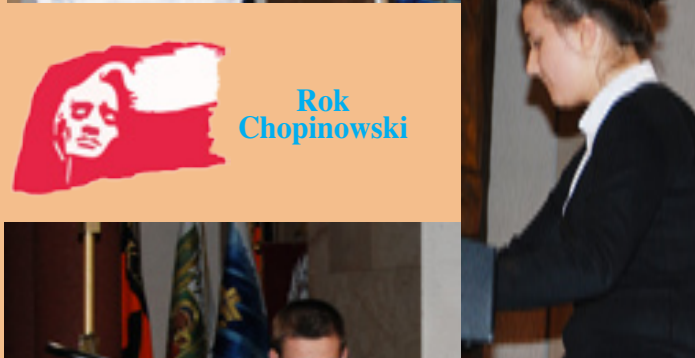
W pierwszej części programu wystąpili uczniowie Szkoły Muzycznej II stopnia Towarzystwa Muzycznego w Jarosławiu, których przygotowali znani pedagodzy: Grażyna Sereda, Aleksander Kozłowski, Jakub Międlar i Krzysztof Swoboda.

Licznie zebrani w świątyni wysłuchali utworów S. Szarzyńskiego, F. Chopina, E. Młynarskiego i I. J. Paderewskiego. Całość zainaugurował występ kwartetu: Aleksandra Raczynska (skrzypce), Justyna Siwek (skrzypce), Małgorzata Jaworska (wiolonczela) i Gabriela Wojtas (fortepian). W gronie wykonawców byli także: Michał Stęchły (fortepian), Jakub Międlar (akompaniament pianistyczny), Agnieszka Jaworska (skrzypce) i Aleksandra Naskręska (fortepian).

Uczniowie wspomnianej Szkoły to niezwykle utalentowani ludzie. Jarosław wielokrotnie dawał uznanie dla ich talentu i warsztatu nauczycieli muzyki. Gościem szczególnym tego patriotycznego wieczoru z muzyką wielkich mistrzów była zaprzyjaźniona z Jarosławiem, parafią Chrystusa Króla i Przemyślem znana japońska pianistka Atsuko Ogawa. W jej wykonaniu melomani usłyszeli mazurki, walce, etiudy i preludia Fryderyka Chopina oraz kompozycje I. J. Paderewskiego i K. Szymanowskiego. A. Ogawa pokochała Polskę i mieszka w naszym kraju. W bieżącym roku otrzymała odznakę „Zasłużona dla Kultury Polskiej” przyznaną w uznaniu jej zasług przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego. To był pełen wzruszających doznań koncert.

Henryk Grymuza

Z okazji Dnia Niepodległości

Na zdjęciu: wykonawcy koncertu wraz z konferansjerami: ks. prałatem Andrzejem Surowcem i p. Grażyną Sereda - Dyrektorem Szkoły Muzycznej II st w Jarosławiu.